

Nd.

819. Breytingartillögur

[119. mál]

við frv. til umferðarlaga.

Frá allsherjarnefnd.

1. Við 2. gr.

- a. Í stað liðarins „Áspungi“ komi nýr liður: *Öxulþungi* er orðist svo:
Pungi sem flyst á veg af hjólum á einum öxli ökutækis.
- b. Liðurinn „*Bifhjól*“ orðist svo:
Vélknúið ökutæki sem ekki telst torfærutæki og aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga og er á tveimur hjólum, með eða án hliðarvagns, eða á þremur hjólum og innan við 400 kg að eigin þyngd.
- c. A-liður í liðnum „*Bifreið*“ orðist svo:
Vélknúið ökutæki sem ekki telst torfærutæki og aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga og er á fjórum hjólum eða fleiri eða á þremur hjólum og 400 kg að eigin þyngd eða meira og hannað er til hraðari aksturs en 30 km á klst. eða aka má svo hratt án verulegra breytinga.
- d. Fyrirsögnin „*Stór fólksbifreið*“ verði: *Hópbifreið*.
- e. Liðurinn „*Torfærutæki*“ orðist svo:
 - a. Vélknúið ökutæki sem aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga og/eða til að draga annað ökutæki og er búið beltum og eftir atvikum stýrimeidum/stýrihjólum og er innan við 400 kg að eigin þyngd.
 - b. Vélknúið ökutæki sem aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga utan vega og er á hjólum og innan við 400 kg að eigin þyngd.
- f. Liðurinn „*Vélsleði*“ falli niður.

2. Við 3. gr. Greinin orðist svo:
 - Ákvæði um umferð ökutækja gilda, eftir því sem við á, einnig um reiðmenn.
 - Ákvæði um gangandi vegfarendur gilda einnig um þann sem er á skíðum, hjólaskíðum, skautum eða svipuðum tækjum; enn fremur um þann sem rennir sér á sleða eða dregur með sér eða leiðir tæki eða hjól. Þau gilda og um fatlaðan mann sem sjálfur ekur hjólastól.
3. Við 4. gr. Fyrri málsliður 1. mgr. orðist svo:
 - Vegfarandi skal sýna tillitssemi og varúð svo að eigi leiði til hættu eða valdi tjóni eða óþægindum, og þannig að eigi trufla eða tefji umferð að óþörfu.
4. Við 14. gr. Orðin „1.–5. mgr.“ í 3. mgr. falli niður.
5. Við 18. gr.
 - a. Greinin orðist svo:
 - Ökumaður, sem í þéttbýli nálgast biðstöð þar sem hóp bifreið hefur numið staðar, skal, ef ökumaður hennar hefur gefið merki um að hann ætli að aka af stað, draga úr hraða og, ef nauðsyn ber til, nema staðar þannig að hóp bifreiðin geti ekið frá biðstöðinni. Ökumaður hóp bifreiðarinnar skal eftir sem áður hafa sérstaka aðgát til að draga úr hættu.
 - Ökumaður, sem nálgast merkta skólabifreið sem numið hefur staðar til að hleypa farþegum inn eða út, skal hafa sérstaka aðgát. Sama á við þegar skólabifreið er ekið frá slíkum stað.
 - b. Fyrirsögn á undan greininni verði: **Akstur við biðstöð hóp bifreiða o.fl.**
6. Við 28. gr. I-liður fyrri málsgreinar orðist svo: í minna en 15 metra fjarlægð frá merki fyrir biðstöð hóp bifreiða.
7. Við 32. gr.
 - a. 1. mgr. orðist svo:
 - Við akstur bifreiðar skulu lögboðin ljós vera tendruð allan sólarhringinn frá 1. september til 30. apríl.
 - b. 2. mgr. orðist svo:
 - Við akstur bifreiðar á öðrum árstíma og við akstur annarra ökutækja skulu lögboðin ljós vera tendruð í rökkri, myrkri eða ljósaskiptum og þegar birta er ófullnægjandi vegna veðurs eða af öðrum ástæðum, hvort heldur er til að ökumaður sjái nægilega vel fram á veginn eða til að aðrir vegfarendur sjái ökutækið. Ökutæki, sem eigi skal búið ljósum, skal þá auðkennt samkvæmt reglum sem dómsmálaráðherra setur.
 - c. 3. mgr. orðist svo:
 - Nota skal háan ljósgeisla þegar sjónsvið ökumanns nægir annars ekki til að aka örugglega miðað við ökuhraða.
 - d. 10. mgr. falli niður.
8. Við 33. gr. Við 1. mgr. bætist: Ökutæki, sem eigi skal búið ljósum, skal þá auðkennt samkvæmt reglum sem dómsmálaráðherra setur.
9. Við 34. gr. Orðið „keppni“ í niðurlagi fyrri málsgreinar falli niður.
10. Við 35. gr. Síðari málsgrein orðist svo:
 - Í námunda við íbúðarhús skal haga hraða og akstursháttum þannig að eigi valdi óþarfa ónæði.
11. Við 36. gr. Í stað orðanna „stóra fólksbifreið“ í i-lið 2. mgr. komi: hóp bifreið.
12. Við 38. gr. 6. mgr. falli niður.

13. Við 41. gr.
3. mgr. orðist svo:
Við akstur bifhjólsskulu lögboðin ljós jafnan vera tendruð.
 5. mgr. falli niður.
 - Fyrirsögn á undan greininni verði: **Bifhjól**.
14. Á eftir 42. gr. komi ný grein er verði 43. gr.
- Greinin orðist svo:
Eigi má aka torfærutæki á vegi, sem ekki er einkavegur, frekar en hér greinir.
Sá sem þarf að aka yfir veg, sem ekki er einkavegur, má aka eftir veginum skemmstu leið sem hentug er. Sama er ef aðstæður utan vegar gera það nauðsynlegt að aka eftir veginum.
Ökumaður torfærutækis skal nema staðar áður en ekið er inn á veg. Vegfarandi á veginum skal hafa forgang.
Eigi má flytja farþega á torfærutæki, sem er á hjólum, eða á ökutæki sem tengt er við torfærutæki þegar ekið er á vegi, sem ekki er einkavegur, eða á einkavegi þar sem umferð er almenn.
Á vegi, sem ekki er einkavegur, eða á einkavegi, þar sem umferð er almenn, má eigi aka torfærutæki hraðar en 40 km á klst.
Ákvæði 1., 4. og 5. mgr. gilda eigi um akstur í þágu öryggis- eða heilsugæslu.
 - Fyrirsögn á undan greininni verði: *Torfærutæki*.
15. Við 44. gr. er verður 45. gr. 7. mgr. orðist svo:
Eigi má fela manni í því ástandi, sem að framan greinir, stjórn ökutækis.
16. Við 45. gr. Greinin falli niður.
17. Við 50. gr. B-liður 1. mgr. orðist svo: hópþreifrið.
18. Við 55. gr.
- Í stað „14 ára“ í niðurlagi 1. mgr. komi: 13 ára.
 - Í stað „16 ára“ í lok 3. mgr. komi: 15 ára, enda hafi hann áður fengið tilskilda ökukennslu.
 4. mgr. orðist svo:
Enginn má stjórna torfærutæki nema hann hafi gilt ökuskírteini til þess eða ökuskírteini til að mega stjórna öðru vélknúnu ökutæki. Ökuskírteini til að mega stjórna torfærutæki má eigi veita þeim sem er yngri en 15 ára enda hafi hann áður fengið tilskilda ökukennslu.
 - Fyrirsögn á undan greininni verði: **Stjórnendur dráttarvéla, vinnuvéla, léttra bifhjóla og torfærutækja**.
19. Við 59. gr. 1. mgr. falli niður.
20. Við 60. gr. 3. mgr. falli niður.
21. Við 62. gr. 1. mgr. orðist svo:
Við bifreið, torfærutæki og reiðhjól má tengja einn eftirvagn eða tengitæki.
22. Við 63. gr. Orðið „vélsleði“ í 1. másl. 1. mgr. falli niður.
23. Við 64. gr. Við bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:
Ökutæki skal skráð í umdæmi þar sem skráningarskyldur eigandi þess á lögheimili eða varnarþing.
24. Við 65. gr. Við 3. mgr. bætist: Bifreiðaeftirlitsmenn skulu við eftirlit og framkvæmd lögregluvalds starfa í samráði við hlutaðeigandi lögreglustjóra.
25. Við 73. gr. Í stað „merkja“ í 4. mgr. komi: auðkenna.
26. Við 76. gr. Í stað „áspunga“ í 1. og 2. mgr. komi: öxulþunga; og í stað „áspungi“ í fyrirsögn greinarinnar komi: **öxulþungi**.

27. Við 77. gr. Í stað „merktur“ í 2. málsl. 3. mgr. komi: auðkenndur; og í stað „merkja“ í 3. másl. sömu málsgreinar komi: auðkenna.
28. Við 88. gr. Greinin orðist svo:
 Sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki skal bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Ábyrgðarmaður dráttartækis er skaðabótaskyldur ef tjón hlýst af þegar skráningarskyld vélknúð ökutæki dregur annað ökutæki.
 Bætur fyrir líkamstjón eða vegna missis framfæranda má lækka eða fella niður ef sá sem varð fyrir tjóni eða lést var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi.
 Bætur fyrir tjón á munum má lækka eða fella niður ef sá sem fyrir tjóni varð var meðvaldur að því af ásetningi eða gáleysi.
29. Við 89. gr. Greinin falli niður.
30. Við 90. gr. er verður 89. gr. Greinin orðist svo:
 Ef tjón hlýst af árekstri skráningarskyldra vélknúinna ökutækja skiptist tjónið á þau að tiltölu við sök þeirra sem hlut eiga að máli og með hliðsjón af atvikum öllum.
31. Við 91. gr. er verður 90. gr. Greinin orðist svo:
 Skráður eða skráningarskyldur eigandi vélknúns ökutækis ber ábyrgð á því og er fébótaskyldur skv. 88. og 89. gr.
 Fébótaskyldan færist þó yfir á þann sem ökutækið notar í algeru heimildarleysi.
 Auk ábyrgðar skv. 1. og 2. mgr. fer um bótaábyrgð eftir almennum skaðabóta-reglum.
32. Við 92. gr. er verður 91. gr. 1. mgr. orðist svo:
 Greiðsla á bótakröfu vegna tjóns, sem hlýst af notkun skráningarskylds vélknúns ökutækis, skal vera tryggð með ábyrgðartryggingu hjá váttryggingafélagi sem viðurkennt er af dómsmálaráðherra.
33. Á eftir 92. gr., sem verður 91. gr., komi ný grein, 92. gr., er orðist svo:
 Auk slysatryggingar ökumanns samkvæmt lögum um almannatryggingar skal eigandi skráningarskylds vélknúns ökutækis tryggja ökumann þess og gildir sú váttrygging fyrir hvern ökumann sem tækinu stjórnar. Váttryggingin skal tryggja bætur vegna slyss sem ökumaður kann að verða fyrir við starfa sinn allt að 10 000 000 kr. vegna hvers einstaks tjónsatburðar. Váttryggt skal hjá sama váttryggingafélagi og ábyrgðartryggir ökutækið.
 Váttryggingarfjárhæð þessi skal breytast skv. reglu 3. mgr. 91. gr.
34. Við 93. gr. 1. mgr. orðist svo:
 Váttryggingarskylda skv. 91. og 92. gr. hvílir á eiganda ökutækisins eða þeim sem hefur varanlega umráð þess.
35. Við 95. gr. Greinin orðist svo:
 Váttryggingafélag er greiðsluskilyt gagnvart tjónþola vegna bótakrafna skv. 1. mgr. 91. gr.
 Nú hefur váttryggingafélag greitt bætur skv. 91. gr. og á þá félagið endurkröfurétt á hendur hverjum þeim sem valdið hefur tjóni af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi. Lækka má endurkröfu með hliðsjón af sök tjónvalds, efnahag hans, fjárhæð tjónsins eða öðrum atvikum.
 Bannað er að kaupa váttryggingu gegn endurkröfu váttryggingafélags.
36. Við 99. gr. Greinin falli niður.
37. Við 102. gr. sem verður 101. gr. 2. mgr. orðist svo:
 Réttindasvipting skal vera um ákveðinn tíma, eigi skemur en einn mánuð, eða ævilangt ef sakir eru miklar eða brot er ítrekað öðru sinni.

38. Við 103. gr. sem verður 102. gr.
- Orðin „eða 45. gr.“ í 2. mgr. falli niður.
 2. másl. 2. mgr. falli niður.
 - Orðin „eða 45.“ í 3. mgr. falli niður.
39. Við 119. gr. sem verður 118. gr. Fyrri málsgrein orðist svo:
Lög þessi öðlast gildi 1. mars 1988.
40. Við 120. gr.
- Í stað greinartölu komi: **Ákvæði til bráðabirgða.**
 2. mgr. falli niður.
 - Við bætist ný málsgrein er orðist svo:
Hafi maður verið sviptur ökuréttindum ævilangt fyrir gildistöku laga þessara má veita ökuréttindi að nýju þegar svipting hefur staðið í þrjú ár enda hafi hann eigi áður fengið slíkt leyfi.